

Korán
Kapitoly 84–93

Kapitola 84:

Rozštěpení

V méně Alláha,
Dobročinného,
Milosrdného.
Až se nebe rozštěpí
a uposlechne Pána svého a
své povinnosti zadost učiní.
Až se země zarovná
až se země zarovná
a vyvrhne, co v ní je,
a bude prázdná
a uposlechne Pána svého a
své povinnosti zadost učiní.
Človče!
Věru se usilovně snažíš
o Pána svého a vskutku
dojde k setkání s Ním.
Komu bude kniha jeho dána
do pravice,
tomu zúčtováno bude
počtem snadným
a on radostně se navrátí
k lidem svým.
A ten, jemuž za záda bude
kniha jeho dána,
ten volat bude po zničení
a plát bude
ve šlehajícím plameni.
Žil věru s rodinou svou
v radosti na zemi,
a že k Bohu se nenavrátí,
se domníval.
Ba nikoliv!
Vždyť Pán jeho
jej pozoroval!
Hle, přísahám při soumraku,
při noci a při tom,
co zahaluje,
a při měsíci,
když vchází do úplňku,
že vskutku stoupat budete
stupeň po stupínku!
Co je jim tedy, že nevěří
a k zemi se nevrhají,
když Korán jim přednášejí?
Ba co víc, ti, kdož nevěří,

za lživý jej prohlašují.
Však Bůh nejlépe ví,
co skrývají!
Ohlas jim zvěst radostnou
o trestu bolestném
kromě těch, kdož uvěřili
a zbožné skutky konali,
a těm náleží odměna,
jež se neupomíná.

Kapitola 85:

Souhvězdí

V méně Alláha,
Dobročinného,
Milosrdného.
Při nebi souhvězdí plném,
při dni slíbeném,
při svědkovi a dosvědčeném!
Prokleti nechť jsou
stvořitelé příkopu,
ohně stále živeného palivem!
Zatímco okolo seděli,
jsouce svědky toho,
co s věřícími dělali,
a pouze za to se jim mstili,
že v Alláha Mocného,
chváleného uvěřili,
jenž nad nebesy a zemí
kraluje – a Bůh svědkem
každé věci je!
Věru těm, kdož věřící muže
a ženy pokoušeli a potom
pokání nekonali, těm muka
pekelná i trest spalující
připravili,
však pro ty, kdož uvěřili
a zbožné skutky konali,
pro ty jsou zahrady,
pod nimiž řeky tekou,
určeny – a to věru úspěch
bude nesmírný.
Úder Pána tvého vskutku
bude mohutný.
On je ten, jenž vzniknout
všemu dává a návrat působí,
On Odpouštějící je,
Láskyplný,
Pán Trůnu Slávy,
Slavný,
uskutečňovatel toho,

co jemu se zlíbí.
Doneslo se ti vyprávění
o vojscích, o
Faraónovi a Thamúdovcích?
Však přesto ti, kdož nevěří,
za lež to prohlašují stále,
zatímco Bůh za jejich zády
je obkličuje!
Vždyť toto je Korán
chvályhodný,
na desce střežené napsaný!

Kapitola 86:

Nocí putujících

V méně Alláha,
Dobročinného,
Milosrdného.
Při nebi a hvězdě noci
putujících!
Viš ty vůbec,
co je to hvězda noci putujících?
Hvězda pronikavě zářící.
A věru duše každá
nad sebou strážce má!
Z čeho byl stvořen,
nechť člověk posoudí!
Stvořen byl
z vystříknuté tekutiny,
jež z místa mezi bedry
a žebry proudí.
Bůh zajisté je schopen
k životu jej navrátit
v den, kdy taje
budou zkoumány
a kdy člověk nebude ani sílu,
ani pomocníka mít.
Při nebi návratů plném,
při zemi rozpuklín plné!
Věru že toto je
slovo rozhodné
a není řečeno jen žertem.
Tito lidé věru strojí úklad,
však já rovněž chystám lest!
Jen poshov nevěřícím a
krátký jim popřej odklad!

Kapitola 87:

Nejvyšší

V méně Alláha,
Dobročinného,

Milosrdného.
Oslavuj jméno Pána svého
Nejvyššího,
jenž vše stvořil a vyrovnal,
každý osud předurčil
a usměrnil,
jenž pastviny
k životu vyvolal
a potom je v pěnu zčernalou
přeměnil!
Naučíme tě přednášet a
nezapomeneš nic z věci té,
leda co Bůh bude chtít – a On
zná zjevné i skryté –
a ulehčíme ti přístup
k věci snadné!
Připomínej, vždyť
připomenutí je užitečné!
A kdo Boha se bojí,
ten na ně si vzpomene,
však odvrátí se od něho
jen bídník nejhorší,
jehož spalovat bude
oheň největší,
v něm potom nezemře
ani nebude žít.
Prospívat naopak bude ten,
kdo je očištěn
a jméno Pána svého
vzpomíná a modlitbu koná.
Vy však přednost životu
pozemskému dáváte,
ač život budoucí lepší
a trvalejší máte.
Toto vsutku je psáno
ve sveticích dřívějších,
sveticích Abrahamových
a Mojžíšových.

Kapitola 88:

Zdrcující pohroma

V méně Alláha,
Dobročinného,
Milosrdného.
Dostalo se ti zvěsti
o hodině zahalující?
V ten den budou tváře
jedněch zahanbené,
ustarané a ztrhané,

a hořet budou v ohni
planoucím
napájeny pramenem vroucím;
jen bodláčí trnité tam
za stravu budou mít,
z něhož se netloustne
a jímž hlad nelze utišit.
A v ten den budou tváře
jiných blažené,
úsilím svým potěšené,
v zahradě vyvýšené,
kde neuslyší tlachání plané;
v ní prameny jsou proudící
a pohovky zvýšené
a poháry rozestavené
a poháry rozestavené a
podušky v řadách vyrovnané
a drahé koberce rozprostřené.
Což neuvažují o tom,
jak stvoření byli velbloudi,
jak nebesa byla zdvižena,
jak pohoří byla vztyčena,
jak země byla rozprostřena?
Připomínej, vždyť tys pouze t
en, jenž připomíná,
a nejsi nad nimi ten,
jenž zaznamenává,
leda toho, kdo odvrací se
a nevěří,
a toho Bůh trestem nejtěžším
udeří!
K Nám věru míří
jejich návrat
a Nám pak budou
účty své skládat!

Kapitola 89:

Úsvit

V méně Alláha,
Dobročinného,
Milosrdného.
Při úsvitu
a při nocích deseti a při
spárovaném a jedinečném
a při noci, když ubíhá!
Což není v tom pro člověka
rozvážného přísaha?
Neviděls, co učinil
Pán tvůj Ádovcům,
lidu Iramu,

jenž proslul sloupy svými,
jimž nic podobného nebylo
stvořeno v žádné zemi,
a kmeni Thamúd, jenž skály
v údolí prorážel,
a Faraónovi,
který na kůly narážel,
a těm, kdož v zemích
vzpurní byli
a pohoršení v nich pak šířili?
Však Pán tvůj proti nim
důtky trestající rozpoutal,
neb Pán tvůj neustále
na číhané stál.
Co člověka se týče, když Pán
jeho jej zkoušce podrobuje a
štedrosti a dobrodiním jeho
zahrnuje, pak on hovoří:
„Pán můj mi poctu prokazuje.
Když naopak jej zkouší tím,
že příděl obživy mu
odměňuje, pak on hovoří:
„Pán můj mě ponižuje.“
Však pozor!
Vždyť vy sirotky nectíte,
ani k nakrmení nuzných
se navzájem nevybízíte
však dědictví slabých
nenasytně pohlcujete
a jen bohatství
v lásce vášnivě máte.
Však pozor!
Až země bude rozdrčena
ranou za ranou
a přijde Pán tvůj i andělé,
řada za řadou,
a až v ten den bude peklo
předvedeno, tehdy si člověk
připomene – však co bude mu
připomínání platno?
I zvolá: „Kéž bych měl na
život budoucí něco předem
připraveno!“
V ten den takovým trestem
nebude nikdo potrestán
a nikdo takovými okovy
spoután!
A ty, duše usmířená,
vrať se k Pánu svému
v zalíbení a spokojená!

Vstup mezi služebníky mé
a vejdi do zahrady mé!

Kapitola 90: Město

V méně Alláha,
Dobročinného,
Milosrdného.
Hle, při tomto městě –
ty volně si žiješ
v tomto městě –
při otci a tom, co zplodil,
že člověka jsme věru
ke strastem stvořili!
Počítá snad, že nikdo
proti němu nic nezmuže,
když říká: „Bohatství
obrovské jsem strávil.“
Domnívá se snad,
že nikdo jej nespátřil?
Což dvě oči jsme mu nedali
a jazyk a dva rty
a na dvě stezky jsme
jej neuvedli?
A přece se nepustil po stezce
vzhůru vedoucí.
Víš ty vůbec, co je to stezka
vzhůru vedoucí?
Otroka propuštění
či v den hladu nakrmení
sirotka příbuzného
či chudáka nouzí trpícího,
a také být z těch,
kdož uvěřili
a k neochvějnosti a soucitu
se vzájemně nabádají:
to budou lidé
po pravici stojící,
zatímco ti,
co ve znamení naše nevěřili,
to budou lidé po levici stojící
a nad nimi plát bude oheň
uzavírající!

Kapitola 91: Slunce

V méně Alláha,
Dobročinného,
Milosrdného.
Při slunci a jeho jasu,
při měsíci, když je následuje,
při dni, když je odhaluje,

při noci, když je zahaluje,
při nebi a při tom,
kdo je vystavěl,
při zemi a při tom,
kdo ji rozprostřel,
při duši a při tom,
kdo dal jí vyrovnanost
a vdechl jí hříšnost
i bohabojnost!
Kdo ji očistí, ten jistě vydělá,
a kdo ji zanedbá,
ten jistě prodělá.
Ve vzpurnosti své obvinili
Thamúdovci
(proroka svého) ze lži,
když bezbožník největší
povstal mezi nimi.
A pravil jim posel Boží:
„Nedotýkejte se velbloudice
Boží a nechte ji napít!“
Však za lháře jej prohlásili
a velbloudici podřízli. Pán
jejich je pak za jejich hříchy
zahubil a se zemí je srovnal,
aniž se následků toho obával.

Kapitola 92: Noc

V méně Alláha,
Dobročinného,
Milosrdného.
Při noci,
když temnem zahaluje,
při dni,
když v slávě se objevuje,
při tom, jenž stvořil
mužské i ženské pohlaví,
rozdílné je věru vaše snažení!
Co týče se toho,
jenž rozdával a Boha se bál
a přijímá to nejlepší,
tomu usnadníme
přístup ke konci snadnému.
Však co se týče toho,
kdo lakotil a za soběstačného
se vydával, a nejkrásnější
odměnu za lež pokládal,
tomu ulehčíme přístup
do nesnází,
a co pomůže mu jmění jeho,
až dořítí se do své zkázy?

Nám věru přísluší
správné vedení,
Vždyť Nám patří život
první i poslední!
Já varuji vás před ohněm
jasně šlehajícím,
v němž hořet bude jen
ten nejbídnější,
jenž za lež to pokládal
a zády se obracel.
Však vzdálen bude
od něho bohabojný,
jenž ze jmění svého dával,
aby čistým se stal,
a dobrodiní neprokazoval
jen proto, aby byl odměněn,
leč jen z touhy po tváři Pána
svého nejvyššího to konal.
A ten věru bude spokojen.

Kapitola 93:

Denní jas

V méně Alláha,
Dobročinného,
Milosrdného.
Při denním jasu
a při noci, když je tichá,
Pán tvůj tě neopustil
ani tebou nepohrdá!
A bude pro tebe poslední
věru lepší než první
a Pán tvůj tě zajisté obdaří
k tvému uspokojení.
Což nenašel tě jako sirotka –
a v útulek tě nepřijal?
Bloudícím tě našel –
a správnou cestu ti ukázal,
nuzákem tě našel –
a bohatství ti věru dal!
Co sirotka se týče,
toho neutiskuj,
co žebráka se týče,
toho neodstrkuj,
však o dobrodiní Pána svého
jiným vypravuj!